

Kameleon

«La voce libera» politični informativni dnevnik, ki objavlja zares vsake vrste informacije, od demokratskih do akcijskih kakor n. pr. zadnjič ono, da je morala fašistična Italija tisti za Trst (alias za triško fašistično »mogotico«) cele tiri milijarde lir, da se je n. pr. po prevladu razvil od 347.000 v letu 1910. na 250.000 ljudi v letu 1936. (med tem ko je v prejšnjih 25 letih narasel za 50 do 60 tisoč), da se je iz bogatega trgovskega centra spremenil v izumirajočo in zato toliko bolj pa v prezirano industrijsko cono, je objavil v ponekdeljki vodnik — Silvio Benico.

Silvio Benico je l. 1932. za svojo zasluženo literarno in intelektualno delo prejel prav posebne vrste nagrade italijanske akademije umetnosti. To akademijo je ustanovil njegov najvišji gospodar. Za svoje zvesto delo je vodenar »Voce libera« prejel tistih 50.000 lir, ki so se kasneje imenovali po biogospojnem Benicu. Tako se je stari Benico, tvorec blestevitih napisov na lokalnih spomenikih, ki slavi »padle fašiste in spominjajo nanje po vseh mogotih trških vseh in vseh, uvrstil med vrhove fašistične kulture, ki so imeli monopol na »Mussolinijeve nagrade«. Ta službeni literat Julijke »Benice« in umetnosti kritik in pisec napisov na fašističnih spomenikih, se je sedaj pod zaščito »svobodnega«, a — Bog varaj fašistnega — »glasu« oglasil s »Mučeno Julijko Benico«. Leto dni, preden je bil najrajši od svojega »Duceja«, je iskal debelo knjigo »Il Piccolo di Trieste« ki mu jo je založil mlanski Treves. Menda je tudi ta knjiga prispela k njegovim 50.000 liram.

Stari Benico, ki se v enem kakor v drugem primeru ne more in ne more ostreiti svojega okolega, prebivalega Sovinista, sedaj v svojem »Voce libera« kakor samo po sebi dokazuje, kako v Italiji slepa nikjer nikoder ni bilo nobenega fašista, prav tako kakor je pred štirinajstimi leti v tistih svojih bučnicah napisal o »Piccolu«, da se je »ne mnogo mesecev pred prihodom na Rim, pa ne po kakem prevečenem premisleku, marveč po naravnem razvoju stvari orientiral za popolno smotno skladnost a tem novim pokretom. (»Fašizem op. ur.«, ki ga je upošteval s nedeljimi simpatijami vse od njegovega početka in mu sledi polagoma s vedno bolj naravnajočo množico pobud...« (»Il Piccolo di Trieste«, stran 266).

Kakor je bilo — sedaj po Benicu v »svobodnem glas« — usen in tudi ne čelo od večerj jasn, kako malo je bila Italija fašistična, tako je bilo triti najeti leti mlajemu Benicu je bolj jasno, da »je fašizem nival velike popularnosti« — pomislite, ravno v Julijki Benici, kjer ga je vodil z veliko energijo vse od leta 1920. eden imen njegovih glavnih voditeljev Francesco Giunta, ustanovitelj strankinega glasila »Popolo di Trieste«... (knjiga »Il Piccolo di Trieste«, str. 211).

In spet stari Benico v »Voce libera«: »Kaj je privedlo demokratske stranke v skupno sveto, je... čut odgovornosti do dežele nad vse resnem trenutku njenega političnega in gospodarskega življenja, čut dolžnosti, da je treba doigniti Italijo iz krize oslabelosti, v katero sta jo privedla fašizem in vojna, a katero si je Mussolini obremenil svojo lastno vest.« Pa ne mislite, da si je Benico leta 1931. kaj obremenil svojo lastno vest, ko je zapisal, da je v tistih dneh pred prihodom na Rim »za zgodovino Italije nastajal svet novih ljudi, nasorov in metod...«, svet fašizma, ki mu je bilo »treba prisnati, da je od njega izbrana pot resnično dovedla do vse bolj naglo do sege smrtov.« (»Il Piccolo di Trieste«, str. 271 in 273).

Nedvomno Silvio Benico za služi novo nagrado 50.000 lir. Nič ne da, če so inflacije in če je tudi ime drugično, recimo »premio della »Voce libera««, da so te gospodari isti.

Nikolaj Ostrovski

Kako se je kalilo jeklo (Roman)

— Zakaj si pretepel mojega brata, Pavko? — Prohor se je hotel osvoboditi njegove roke, toda strah udarce Artemova peski ga je podrl na tla. Prohor se je poskušal dvigniti, toda drugi, še močnejši udarec kot prvi ga je prikolal k tlu.

Preplešena zhihtnada se je umaknila.

Artem se je mirno obrnil in tel k izhodu.

Prohor se je s tihim krivim licem vnel po tleh.

Zvečer se Artem ni vrnil iz kladilnice.

Mati je zvedela, da je v saporu. Čez šest dni se je Artem vrnil pozno zvečer, ko je mati že spala.

Stopil je k postelji, kjer je sedel Pavka in ljubeznivo ga je vprašal: — Ali ti je bilo, bratče? — In sedel je k njemu. — Se huje stvari se dogajajo. — Malo je pomolčal, potem pa je pristavil: —

Veličastna manifestacija italijansko-slovenskega bratstva v Gorici

Ljudska oblast je osnovna zahteva mirnega sožitja

Gorica je na dan proslave zmagovitega slovenskega orožja nad zverstvom fašizma in glasno spregovorila. Prvi dan miru je bil dan točnega dan protesta proti krivici in krivcem, ki jih doživlja ljudstvo v goriskem okrožju s strani ZVU.

Okoli 11. ure so se močne grude ljudi začele pomikati s vseh ulic proti palači Okrožnega osvobodilnega odbora in Zavezniške vojaške uprave. Desetisoč glav množica je enodušno klicala zmagi in miru, ki je bil izvojevan v skupnih naporih vseh demokratskih ljudstev in velikih zavezničkov. Veselje na dosegeni mir je bilo veliko. Toda množica je istočasno odločno zahtevala svoje priporočne pravice in pridobitve, ki si jih je s težkim trpljenjem v 4 letni borbi z okupatorjem izvojevala.

«Nasa zemlja je naplata skrivno za nase svobodo», »Proči s fašizmom«, »Hočemo svobodo, svobodno izvoljeno oblast«, »Hočemo tiho oblast, ki nas je vodila v borbo, itd. to so bili klici, to je bila živa sila. Ki jo nihče ne more oporekati. Slovensko-italijanske zastave s petokrakim zvezdom in stotine transparentov je izražalo težnje in zahteve Gorčanov na trgu zmag, ki so zahtevali svojo oblast, svojo svobodo, ki jim je bila odvzeta od brata po orožju. Množica demonstrantov je na trgu zmag v zboru klicala: Smrt fašizmu! Klic po svobodi in narodni oblasti je odmeval po goriskih ulicah. Palača zavezniške vojaške uprave in okrožnega odbora je bila obdana s italijansko-slovenskimi zastavami. Ljudstvo je zahtevalo, da je na palači med zavezniškimi zastavami tudi slovenska in italijanska zvezda, kajti mi smo bratje po orožju in zavezniški. Iz množice so se našli tovariši, ki so se povzpeli na drevo poleg palače in prebrli dve ogromni zastavi z zvezdo, jugoslovensko in italijansko. Ljudstvo je to dejstvo sprejelo s burnim odobravanjem in vzklikanjem italijansko-slovenskega bratstva.

Neprestani klici in zahteve za svoje priporočne pravice in demokratske pravice, ki jih je v težki in dolgotrajni borbi izvojevalo ljudstvo Julijke Krajine, je doseglo svoj vrh v trenutku, ko se je popel na zavezniški kamion tov. Duce, zastopnik Slovensko-italijanske antifašistične zveze. V svojem govoru je dejal: »Na doprinos k skupni zmagi nad fašizmom je ogrožen. Nasa kriva so težke. Nasa vasi so požgane, naši bratje trohijo po celih opejmi Julijke Krajine. Nasa ljudstvo je je borilo za popolno uničenje fašizma in njegovih institucij. Prepričani smo bili, da bomo po končni zmagi uživali plodove našega velikega trpljenja, odreke, sram, kar je zraslo v časi borbe. Zato smo ogrojeni. Fašizem je nekoč poražen, a fašizma še ni končno. Ponosni smo, da smo se v Julijki Krajini borili v združenju s brati Italijani in garibaldinskimi brigadami, ponosni smo na svoj 9. slovenski korpus, ki je osvobodil nase osemlje, kakor tudi na 11. korpus, ki je sestavljen iz Istri-janov.

Tudi danes smo vsi združeni v protifašistični italijansko-slovenski svet. Nadaljevali bomo odločno borbo, da izkorenimo fašizem, nas hočejo za to smo žili v borbo. Nas hočejo ogojufati, Teptajo nase ljudsko oblast.

Na to je množica vzklikala: »Hočemo nase oblast! Naj živi Italijansko-slovenska protifašistična zvezda! Duce je zaključil s vzklikom: »Smrt fašizmu in njegovim pomagačem!« To je ponovno razvnelo množico in zahtevalo izkoreninjenje fašizma.

Nato sta spregovorila še dva italijanska tovariša Pustetto in Barbi, ki sta poudarjala kano povezanost slovenskih in italijanskih fašistov v borbi proti fašizmu v Julijki Krajini, poudarjala sta bratstvo in edinstvo, ki je zraslo v težki in dolgotrajni osvobodilni borbi in zagotavljala, da ni tiste ali, ki bi razdvajala prebivalstvo Julijke Krajine v njihovi opravičeni borbi

že, v kateri so zagospodarili menjševiki in bundovci, je govorila o spremembi, ki se je izvršila. Vse drugje je ostalo kot prej. Pred koncem sime se je v mestecu naselili gardni konjeniki polk. Zjutraj so ekadroni odjahali na postajo, kakor so lovili dezertarje, ki so bežali s jugoslovske fronte.

Obratni konjeniki gardistov so zelo dobro opranjani; so to postavili in zdravi ljudje. Oficirji, po večini grofi in knezi, nosijo zlate epulete in arberne osterge na konjenikih škornjih, vse je prav tako, kakor prej pod carjem in kator, da sploh ne bi bilo revolucije.

Za Pavko, Klimko in Serjoza Bruzaka se ni prav nič izpremenilo. Gospodarijo so ostali isti. Sele deževnega novembra se je pričelo dogajati nekaj, kar ni bilo v redu. Na postaji so se udomačili novci ljudje, večinsko vojski iz rovov s čudnim naslovom »oboljševiki«.

Nikomur ni bilo razumljivo, od kod tak odločen in prepričan javni, ki je ločil ogle od niske vrtno ograje. Jendec je pomagal s bičem Pavki in Klimki.

Hej mladeniča, sem! — Pavki in Klimka sta bri skoči-

prinjale cele skupine, ki so v svojo obrambo uporabile celo orokje. V začetku decembra so prihajali kar celi transporti.

Gardisti so v upanju, da bodo mogli postati obdrži v svojih krajih, pripeljali mnogo vojaštva. Toda sprejeti so bili s mitraljskim ognjem. Ljudje, navzani na smrt, so se vsili iz vagonov. Sivi frontniki so pregnali gardiste v mesto. Potem so se vrnili na postajo in se odločili naprej. Z njimi so odhajali novi in novi transporti.

Bilo je spomladi 1918, ko so se trije prijatelji vračali od Serjoza Bruzaka, kjer so igrali na karte. Med potjo so se ustavili v Korcajci. Pustil jim je bilo Sploh so jim bila pusta vata na navadna opravlila. Razmišljali so, kako bi najbolje prebrili dan. Nenadoma zaslišajo s seboj konjaka kopita in kmalu so se pred njimi na cesti pojavili konjeniki. Konj je preobčutlji jarek, ki je ločil ogle od niske vrtno ograje. Jendec je pomagal s bičem Pavki in Klimki.

Gardisti niso mogli več zdržati dezertiranja s fronte. Vedno pogostje so po mestu odmevali streli in pokale šipa. S fronte so

palača zavezniške uprave. Surovost zavezniške policije pa se je izražala v tem, da je razganjala navdušeno ljudstvo, ki je manifestiralo na skupno zmagi nad skupnim sovražnikom. Ulica Rastel je bila blokirana in skozi njo je bil prehod na trg Zmaga zaprt. Množica zavezniških oficirjev se je iz balkona palače lahko prebrala, da koga bi jo gorilsko arce.

pooploju je tudi pisarna kovinistične Italijanske študentske mladine, ki je znana kot sovražnica italijansko-slovenskega bratstva.

Nekaj demonstrantov je zavezniška policija aretirala, med njimi tudi nekoga pionirka z leseno brozestrelko. Kajti na proslavi je sodelovala četa pionirjev z leseni brozestrelkami, ki je imela častno stražo okrog avtomobila, s katerega so govorili tovariši, zastopniki Slovensko-italijanske antifašistične zveze. Veliko navdušenje je bilo pred ljudskim domom, kjer so s balkona vihrale jugoslovenske, italijanske in zavezniške zastave.

Od ljudskega doma je s pesmijo krenila kolona po korzu Verdi. Nekaj demonstrantov pa se je še zadržalo pred hišo, ki je bila demoli-rana, a so bili razgnani s gasilskimi ometi množice, kajti ljudstvo ve, koga predstavlja in kaj piše »Il Lumen«.

Končno so se množica malo umirila in ko je zavezniški fastnik na balkonu iz droga strgal slovensko zastavo, se je množica umirala in vzklikala z velikim navdušenjem prepevala svobodoljubne borbe. Ne pesmi. Istotbe, okna in napisu so popolnoma demoliirani. Zal, da ob tej priliki stoji škodo tudi cen-ter zavezniške informacije, ki se nahaja v pritličju iste hiše. V istem

motorjih niti mali avtomobili niso ukrotili razjarjene množice. Kame-nje je padalo preko policije in vojske, nič ji ni zaostavilo. Prišlek je bil vedno huji, tako da se je moral pojaviti na balkonu zavezniški oficir s antifašistom. Tudi to ni bilo ničesar, kajti ljudstvo ve, koga predstavlja in kaj piše »Il Lumen«.

Nočemo vsiljenih oblasti 6000 manifestantov je v Tržicu proslavilo konec vojne in protestiralo proti razpustu ljudske oblasti

Po peti uri popoldne so tržičke ulice obkrožile. Z vseh strani so prihajali ljudje, moške, žene in mladi-nci. Na zastavah zvezdi, ki slovenskimi in italijanskimi in s trans-parenti, na katerih so bili napisali: »Hočemo svobodo, volitve«, »Hočemo, da bodo upoštevane dolžote Atlant-ske listine«, »Hočemo, da bodo iz-polnjene obljube radia London«, »Zahtevamo nase ljudsko oblast«, »Zapor za fašiste in ne za partizan-e«, »Zivela UAJB!«, »Zivel Star-lin!«, »Hočemo demokratske usta-nove«, itd. Velj napisali na transpa-rentih so izražali odločno zahtevo tržičkega ljudstva, da se jim pri-pisna njihova demokratska oblast, da se jim priznajo njihove demo-kratske pravice.

Is Pieria in okolice so se ljudje prepeljali na vozovih. Z njimi je bila celo godba. Pred sedemdeset UAJB-a se je zbirala čim daljša večja množ-ica in prepevala borbenne pesmi. Točno od pol šestih uri je pričela pomikati povorka izpred sedeža UAJB-a proti glavnemu trgu. Na čelo povorke so korakali Garibaldin-ci in vojska, ki so nosili zvezni-ke in nase zastave. Med izven-nimi godbe in petjem partizan-skih pesmi je množica vzklikala zave-s-

ljudoški dom v Opatjem selu

Vasno nedeljo se zbira ljudstvo s Krasa pa tudi iz bližnje Furian-ke pri naših borih v jugoslovs-kega odreda. Nedeljo za nedeljo si sledijo mitingi, sedaj v tej, sedaj v drugi vasi na gorjem Krasu, na katerih sodelujejo vselej tudi bor-ci sami. Sprito neposrednega in mnogostevnega sodelovanja Fur-ianov, ki prihajajo v oblake k odre-ku celo iz daljnega Cervignana, pa prihaja na teh prireditvah vedno znova do izraza slovensko-italijan-sko bratstvo, ustvarjeno v borbi, utrjevano sedaj v miru.

Prav posebno je to tesno sode-lovanje prišlo do izraza danes, ko so v Opatjem selu, in izmed kraških vasi, kjer so nastanjeni naši fantje, otvorili svoj ljudski dom in prire-dili ob tej priliki velik in zares nad vse upejal miting. Po vseh kra-ških oseh, poteh in starih so se vse zdrginjele množice ljudi v pri-jazno vsredi med Dobrdomom

in Fajtjim hribom. Prišlo jih je na tisoče iz Trbiča, Cervignana, Gra-diške, Gorice, Prišli so iz Vipavske doline in celo iz daljnega Cerkljan-skega od št. Petra in Hirske Bi-strice.

Vse je bilo v zastavah, vse raz-igrano kakor malokdaj. Prireditvi, na kateri so nastopili govorniki iz vrst vojske in ljudskih organizacij, zbori iz Vrtojbe, Opatjega sela in še posebej zbor Garibaldincev iz Tržice, mladina in zbor 2. bataljo-na odreda, povrh še pionirji so prisostvovali tudi koman-dant odreda, polkovnik Erkin z vrsto svojih oficirjev in zastop-niki naših institucij iz Gorice in Trbiča.

Miting, ki se je začel še pred zrakom, je trajal vse do večera. Večerni čas je potekal v veselim razjavi mladine, ki se je zabavala vse do noči.

Prinajla cele skupine, ki so v svojo obrambo uporabile celo orokje. V začetku decembra so prihajali kar celi transporti.

Gardisti so v upanju, da bodo mogli postati obdrži v svojih krajih, pripeljali mnogo vojaštva. Toda sprejeti so bili s mitraljskim ognjem. Ljudje, navzani na smrt, so se vsili iz vagonov. Sivi frontniki so pregnali gardiste v mesto. Potem so se vrnili na postajo in se odločili naprej. Z njimi so odhajali novi in novi transporti.

Bilo je spomladi 1918, ko so se trije prijatelji vračali od Serjoza Bruzaka, kjer so igrali na karte. Med potjo so se ustavili v Korcajci. Pustil jim je bilo Sploh so jim bila pusta vata na navadna opravlila. Razmišljali so, kako bi najbolje prebrili dan. Nenadoma zaslišajo s seboj konjaka kopita in kmalu so se pred njimi na cesti pojavili konjeniki. Konj je preobčutlji jarek, ki je ločil ogle od niske vrtno ograje. Jendec je pomagal s bičem Pavki in Klimki.

Hej mladeniča, sem! — Pavki in Klimka sta bri skoči-

ljudoški dom v Opatjem selu

Vasno nedeljo se zbira ljudstvo s Krasa pa tudi iz bližnje Furian-ke pri naših borih v jugoslovs-kega odreda. Nedeljo za nedeljo si sledijo mitingi, sedaj v tej, sedaj v drugi vasi na gorjem Krasu, na katerih sodelujejo vselej tudi bor-ci sami. Sprito neposrednega in mnogostevnega sodelovanja Fur-ianov, ki prihajajo v oblake k odre-ku celo iz daljnega Cervignana, pa prihaja na teh prireditvah vedno znova do izraza slovensko-italijan-sko bratstvo, ustvarjeno v borbi, utrjevano sedaj v miru.

Prav posebno je to tesno sode-lovanje prišlo do izraza danes, ko so v Opatjem selu, in izmed kraških vasi, kjer so nastanjeni naši fantje, otvorili svoj ljudski dom in prire-dili ob tej priliki velik in zares nad vse upejal miting. Po vseh kra-ških oseh, poteh in starih so se vse zdrginjele množice ljudi v pri-jazno vsredi med Dobrdomom

in Fajtjim hribom. Prišlo jih je na tisoče iz Trbiča, Cervignana, Gra-diške, Gorice, Prišli so iz Vipavske doline in celo iz daljnega Cerkljan-skega od št. Petra in Hirske Bi-strice.

Vse je bilo v zastavah, vse raz-igrano kakor malokdaj. Prireditvi, na kateri so nastopili govorniki iz vrst vojske in ljudskih organizacij, zbori iz Vrtojbe, Opatjega sela in še posebej zbor Garibaldincev iz Tržice, mladina in zbor 2. bataljo-na odreda, povrh še pionirji so prisostvovali tudi koman-dant odreda, polkovnik Erkin z vrsto svojih oficirjev in zastop-niki naših institucij iz Gorice in Trbiča.

Miting, ki se je začel še pred zrakom, je trajal vse do večera. Večerni čas je potekal v veselim razjavi mladine, ki se je zabavala vse do noči.

Prinajla cele skupine, ki so v svojo obrambo uporabile celo orokje. V začetku decembra so prihajali kar celi transporti.

Gardisti so v upanju, da bodo mogli postati obdrži v svojih krajih, pripeljali mnogo vojaštva. Toda sprejeti so bili s mitraljskim ognjem. Ljudje, navzani na smrt, so se vsili iz vagonov. Sivi frontniki so pregnali gardiste v mesto. Potem so se vrnili na postajo in se odločili naprej. Z njimi so odhajali novi in novi transporti.

Bilo je spomladi 1918, ko so se trije prijatelji vračali od Serjoza Bruzaka, kjer so igrali na karte. Med potjo so se ustavili v Korcajci. Pustil jim je bilo Sploh so jim bila pusta vata na navadna opravlila. Razmišljali so, kako bi najbolje prebrili dan. Nenadoma zaslišajo s seboj konjaka kopita in kmalu so se pred njimi na cesti pojavili konjeniki. Konj je preobčutlji jarek, ki je ločil ogle od niske vrtno ograje. Jendec je pomagal s bičem Pavki in Klimki.

Prinajla cele skupine, ki so v svojo obrambo uporabile celo orokje. V začetku decembra so prihajali kar celi transporti.

Gardisti so v upanju, da bodo mogli postati obdrži v svojih krajih, pripeljali mnogo vojaštva. Toda sprejeti so bili s mitraljskim ognjem. Ljudje, navzani na smrt, so se vsili iz vagonov. Sivi frontniki so pregnali gardiste v mesto. Potem so se vrnili na postajo in se odločili naprej. Z njimi so odhajali novi in novi transporti.

Bilo je spomladi 1918, ko so se trije prijatelji vračali od Serjoza Bruzaka, kjer so igrali na karte. Med potjo so se ustavili v Korcajci. Pustil jim je bilo Sploh so jim bila pusta vata na navadna opravlila. Razmišljali so, kako bi najbolje prebrili dan. Nenadoma zaslišajo s seboj konjaka kopita in kmalu so se pred njimi na cesti pojavili konjeniki. Konj je preobčutlji jarek, ki je ločil ogle od niske vrtno ograje. Jendec je pomagal s bičem Pavki in Klimki.

Hej mladeniča, sem! — Pavki in Klimka sta bri skoči-

ljudoški dom v Opatjem selu

Vasno nedeljo se zbira ljudstvo s Krasa pa tudi iz bližnje Furian-ke pri naših borih v jugoslovs-kega odreda. Nedeljo za nedeljo si sledijo mitingi, sedaj v tej, sedaj v drugi vasi na gorjem Krasu, na katerih sodelujejo vselej tudi bor-ci sami. Sprito neposrednega in mnogostevnega sodelovanja Fur-ianov, ki prihajajo v oblake k odre-ku celo iz daljnega Cervignana, pa prihaja na teh prireditvah vedno znova do izraza slovensko-italijan-sko bratstvo, ustvarjeno v borbi, utrjevano sedaj v miru.

Prav posebno je to tesno sode-lovanje prišlo do izraza danes, ko so v Opatjem selu, in izmed kraških vasi, kjer so nastanjeni naši fantje, otvorili svoj ljudski dom in prire-dili ob tej priliki velik in zares nad vse upejal miting. Po vseh kra-ških oseh, poteh in starih so se vse zdrginjele množice ljudi v pri-jazno vsredi med Dobrdomom

in Fajtjim hribom. Prišlo jih je na tisoče iz Trbiča, Cervignana, Gra-diške, Gorice, Prišli so iz Vipavske doline in celo iz daljnega Cerkljan-skega od št. Petra in Hirske Bi-strice.

Vse je bilo v zastavah, vse raz-igrano kakor malokdaj. Prireditvi, na kateri so nastopili govorniki iz vrst vojske in ljudskih organizacij, zbori iz Vrtojbe, Opatjega sela in še posebej zbor Garibaldincev iz Tržice, mladina in zbor 2. bataljo-na odreda, povrh še pionirji so prisostvovali tudi koman-dant odreda, polkovnik Erkin z vrsto svojih oficirjev in zastop-niki naših institucij iz Gorice in Trbiča.

Miting, ki se je začel še pred zrakom, je trajal vse do večera. Večerni čas je potekal v veselim razjavi mladine, ki se je zabavala vse do noči.

Prinajla cele skupine, ki so v svojo obrambo uporabile celo orokje. V začetku decembra so prihajali kar celi transporti.

Gardisti so v upanju, da bodo mogli postati obdrži v svojih krajih, pripeljali mnogo vojaštva. Toda sprejeti so bili s mitraljskim ognjem. Ljudje, navzani na smrt, so se vsili iz vagonov. Sivi frontniki so pregnali gardiste v mesto. Potem so se vrnili na postajo in se odločili naprej. Z njimi so odhajali novi in novi transporti.

Bilo je spomladi 1918, ko so se trije prijatelji vračali od Serjoza Bruzaka, kjer so igrali na karte. Med potjo so se ustavili v Korcajci. Pustil jim je bilo Sploh so jim bila pusta vata na navadna opravlila. Razmišljali so, kako bi najbolje prebrili dan. Nenadoma zaslišajo s seboj konjaka kopita in kmalu so se pred njimi na cesti pojavili konjeniki. Konj je preobčutlji jarek, ki je ločil ogle od niske vrtno ograje. Jendec je pomagal s bičem Pavki in Klimki.

Prinajla cele skupine, ki so v svojo obrambo uporabile celo orokje. V začetku decembra so prihajali kar celi transporti.

Gardisti so v upanju, da bodo mogli postati obdrži v svojih krajih, pripeljali mnogo vojaštva. Toda sprejeti so bili s mitraljskim ognjem. Ljudje, navzani na smrt, so se vsili iz vagonov. Sivi frontniki so pregnali gardiste v mesto. Potem so se vrnili na postajo in se odločili naprej. Z njimi so odhajali novi in novi transporti.

Bilo je spomladi 1918, ko so se trije prijatelji vračali od Serjoza Bruzaka, kjer so igrali na karte. Med potjo so se ustavili v Korcajci. Pustil jim je bilo Sploh so jim bila pusta vata na navadna opravlila. Razmišljali so, kako bi najbolje prebrili dan. Nenadoma zaslišajo s seboj konjaka kopita in kmalu so se pred njimi na cesti pojavili konjeniki. Konj je preobčutlji jarek, ki je ločil ogle od niske vrtno ograje. Jendec je pomagal s bičem Pavki in Klimki.

Hej mladeniča, sem! — Pavki in Klimka sta bri skoči-

ljudoški dom v Opatjem selu

Vasno nedeljo se zbira ljudstvo s Krasa pa tudi iz bližnje Furian-ke pri naših borih v jugoslovs-kega odreda. Nedeljo za nedeljo si sledijo mitingi, sedaj v tej, sedaj v drugi vasi na gorjem Krasu, na katerih sodelujejo vselej tudi bor-ci sami. Sprito neposrednega in mnogostevnega sodelovanja Fur-ianov, ki prihajajo v oblake k odre-ku celo iz daljnega Cervignana, pa prihaja na teh prireditvah vedno znova do izraza slovensko-italijan-sko bratstvo, ustvarjeno v borbi, utrjevano sedaj v miru.

Prav posebno je to tesno sode-lovanje prišlo do izraza danes, ko so v Opatjem selu, in izmed kraških vasi, kjer so nastanjeni naši fantje, otvorili svoj ljudski dom in prire-dili ob tej priliki velik in zares nad vse upejal miting. Po vseh kra-ških oseh, poteh in starih so se vse zdrginjele množice ljudi v pri-jazno vsredi med Dobrdomom

in Fajtjim hribom. Prišlo jih je na tisoče iz Trbiča, Cervignana, Gra-diške, Gorice, Prišli so iz Vipavske doline in celo iz daljnega Cerkljan-skega od št. Petra in Hirske Bi-strice.

Vse je bilo v zastavah, vse raz-igrano kakor malokdaj. Prireditvi, na kateri so nastopili govorniki iz vrst vojske in ljudskih organizacij, zbori iz Vrtojbe, Opatjega sela in še posebej zbor Garibaldincev iz Tržice, mladina in zbor 2. bataljo-na odreda, povrh še pionirji so prisostvovali tudi koman-dant odreda, polkovnik Erkin z vrsto svojih oficirjev in zastop-niki naših institucij iz Gorice in Trbiča.

Miting, ki se je začel še pred zrakom, je trajal vse do večera. Večerni čas je potekal v veselim razjavi mladine, ki se je zabavala vse do noči.

Prinajla cele skupine, ki so v svojo obrambo uporabile celo orokje. V začetku decembra so prihajali kar celi transporti.

Gardisti so v upanju, da bodo mogli postati obdrži v svojih krajih, pripeljali mnogo vojaštva. Toda sprejeti so bili s mitraljskim ognjem. Ljudje, navzani na smrt, so se vsili iz vagonov. Sivi frontniki so pregnali gardiste v mesto. Potem so se vrnili na postajo in se odločili naprej. Z njimi so odhajali novi in novi transporti.

Bilo je spomladi 1918, ko so se trije prijatelji vračali od Serjoza Bruzaka, kjer so igrali na karte. Med potjo so se ustavili v Korcajci. Pustil jim je bilo Sploh so jim bila pusta vata na navadna opravlila. Razmišljali so, kako bi najbolje prebrili dan. Nenadoma zaslišajo s seboj konjaka kopita in kmalu so se pred njimi na cesti pojavili konjeniki. Konj je preobčutlji jarek, ki je ločil ogle od niske vrtno ograje. Jendec je pomagal s bičem Pavki in Klimki.

Prinajla cele skupine, ki so v svojo obrambo uporabile celo orokje. V začetku decembra so prihajali kar celi transporti.

Gardisti so v upanju, da bodo mogli postati obdrži v svojih krajih, pripeljali mnogo vojaštva. Toda sprejeti so bili s mitraljskim ognjem. Ljudje, navzani na smrt, so se vsili iz vagonov. Sivi frontniki so pregnali gardiste v mesto. Potem so se vrnili na postajo in se odločili naprej. Z njimi so odhajali novi in novi transporti.

Bilo je spomladi 1918, ko so se trije prijatelji vračali od Serjoza Bruzaka, kjer so igrali na karte. Med potjo so se ustavili v Korcajci. Pustil jim je bilo Sploh so jim bila pusta vata na navadna opravlila. Razmišljali so, kako bi najbolje prebrili dan. Nenadoma zaslišajo s seboj konjaka kopita in kmalu so se pred njimi na cesti pojavili konjeniki. Konj je preobčutlji jarek, ki je ločil ogle od niske vrtno ograje. Jendec je pomagal s bičem Pavki in Klimki.

Hej mladeniča, sem! — Pavki in Klimka sta bri skoči-

ljudoški dom v Opatjem selu

ljudoški dom v Opatjem selu

Prav posebno je to tesno sode-lovanje prišlo do izraza danes, ko so v Opatjem selu, in izmed kraških vasi, kjer so nastanjeni naši fantje, otvorili svoj ljudski dom in prire-dili ob tej priliki velik in zares nad vse upejal miting. Po vseh kra-ških oseh, poteh in starih so se vse zdrginjele množice ljudi v pri-jazno vsredi med Dobrdomom

in Fajtjim hribom. Prišlo jih je na tisoče iz Trbiča, Cervignana, Gra-diške, Gorice, Prišli so iz Vipavske doline in celo iz daljnega Cerkljan-skega od št. Petra in Hirske Bi-strice.

Vse je bilo v zast